

עפ"ג 7682/08/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

15 דצמבר 2021
עפ"ג 7682-08-21

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כב' השופט דניאל בן טולילה
כב' השופט גיל דניאל
המערער:
נגד
המשיבה:
פלואי
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד נועם בונדר

ב"כ המשיבה, עו"ד עינת בלנר

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט אמיר דורון), מיום 19.07.21 בת"פ 39304-01-20

פסק דין

המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ותקיפה סתם.

כתב האישום המתוקן, שהמערער הודה בעובדותיו, מתאר כי כשנתיים טרם האירועים המפורטים בו המערער והמתלוננת היו בני זוג. בתאריך 10.01.20 בשעת לילה, המתלוננת וחברתה הזמינו מונית בצאתן ממסיבה, הן עלו למונית שהגיעה ובשלב מסוים המתלוננת הבחינה שהמערער הוא הנהג וביקשה ממנו לעצור את המונית. המערער סירב ואמר לה שיעשו סיבוב. המתלוננת שרצתה שהמערער יעצור, שפכה עליו בקבוק קולה, המערער עצר את המונית והמתלוננת ברחו והזמינה מונית אחרת. המערער וחברתה עלו למונית האחרת והמערער החל לרדוף אחריהן בעודן במונית. למחרת, המערער שלח למתלוננת הודעות קוליות לטלפון שלה ואיים עליה שיפגע באחיה ובאדם נוסף, ובין היתר אמר לה "אני מבטיח לך שכמו אחיך דביל רצה לקרוע אותי, אני את ההומה הזה אני אקרע.... אני אקרע אותי את קטן והומו.... את מבינה יא זונה אני אקרע אותו... ולא אכפת לי מה יהיה. אני חכייתי לך הרבה זמן, אני אראה לך מי אקרע את מי... את לא תברחי לשום מקום... אין לזה מחילה. ס' מזדיין שאני יכול לתפוס אותו כמו נחשים קטנים יכול למעוך אותו... ותאמיני לי ס' המזדיין שלך שאני יכול למעוך אותו כמו ג'וק, לא יעזור... אני יודע איפה הוא גר לאן הוא הולך. ואני יודע מצוין מה לעשות עם ההומו הזה ולא אכפת לי. ואני יודע מה אני יכול לעשות איתך".

עוד מתואר, שבתאריך 13.01.20 בסמוך לשעה 18:45 המתלוננת יצאה מביתה והבחינה שהמערער צועק לה לעצור. המערער התקדם לעברה, ניגש אליה מאחור, אחז אותה בחוזקה, דחף אותה ואמר לה שינקום בה. המתלוננת צעקה לעזרה והחלה לברוח, אך המערער רדף אחריה והפיל אותה לרצפה וכתוצאה מכך נגרמו לה שריטות בידה.

לקראת שלב העונש, שירות המבחן הגיש על המערער מספר תסקירים בהם צוין בין היתר שהמערער בן 38, גרוש ואב לילדה. עולמו החברתי מצומצם. חי בגפו ועובד כנהג מונית. שולב בטיפול ושיתף פעולה. בתסקיר האחרון הובאה התרשמות העו"ס המטפלת לפיה המערער משתף פעולה עם ההליך הטיפולי ומגלה יכולת הקשבה, אך חשיבתו נוקשה באופן משמעותי והוא מתקשה להפנים ולהשלים עם פרידתו מהמתלוננת, והערכתה כי ההליך הטיפולי מיצה את עצמו ואין ביכולתו של המערער להירתם ולהעמיק יותר בהליך הטיפולי ולהתקדם בו. נמסר כי ניסיונות לשלב את המערער בהליך טיפולי קבוצתי נדחו על ידו. ובסופם של דברים שירות המבחן התרשם שלמערער צורך טיפולי אינטנסיבי יותר בתחום האלימות הזוגית, ולאור סירובו של המערער להרחיב את הטיפול, ובהתחשב בסיכון להישנות עבירות, סבר כי המערער זקוק לענישה מרתיעה ומציבת גבולות והמליץ להטיל על המערער מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. וציין כי הוא אינו ממליץ על ביטול ההרשעה. בשולי הדברים צוין כי במידה והמערער יגלה בהמשך רצון להרחיב ולהעמיק בהליך הטיפולי הדברים ייבחנו שנית.

בישיבת הטיעונים לעונש, ב"כ המערער ביקש להפנות את המערער פעם נוספת לשירות המבחן כדי לבחון שילובו בטיפול ובית המשפט דחה את הבקשה והצדדים טענו לעונש.

המאשימה טענה למתחם עונש הולם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על המערער עונש ברף הבינוני של המתחם, מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה, קנס ופיצוי למתלוננת.

וההגנה ביקשה להימנע משליחת המערער לכלא ולהסתפק במאסר בעבודות שירות.

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירות שהמערער ביצע; על מדיניות הענישה; ועל נסיבות ביצוע העבירות; וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 10 חודשי מאסר בפועל. בבואו לקבוע את עונשו של המערער בית המשפט ציין את הודאת המערער ואת החרטה שהביע על מעשיו, את עובדת היות המערער ללא עבר פלילי, ואת השתתפות המערער בטיפול. ולצד זה ציונו סירובו של המערער להעמיק בטיפול והערכת שירות המבחן בדבר הסיכון להישנות עבירות דומות מצדו. ובסופו של דבר הטיל על המערער 5 חודשי מאסר בעבודות שירות; מאסרים על תנאי; והתחייבות להימנע מעבירות אלימות.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען כי היה על בית המשפט לקבל תסקיר נוסף על המערער ולאפשר לו להמשיך בטיפול. ושהחלטת בית המשפט מנעה מהמערער לעתור לביטול הרשעתו. טוען כי המערער נרתם להליך הטיפולי, שיתף פעולה כפי שנדרש והתרשמות גורמי הטיפול ממנו היתה חיובית, ושירות המבחן ציין כי במידה והמערער יגלה רצון להשתלב בטיפול שירות המבחן יידרש לכך פעם נוספת. וטוען כי למרות שהמערער סירב להצעת שירות המבחן הרי שבפתח הדין האחרון הוא הביע את רצונו להשתלב בהליך טיפולי נוסף. ובנסיבות אלה היה על בית המשפט לאפשר למערער למצות את המהלך הטיפולי. עוד נטען לנסיבותיו של המערער ולדפוסי אישיותו. ונטען שהמערער ממשיך בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות. ובסופו של דבר בית משפט זה התבקש להפנות את המערער לשירות המבחן שיערוך עליו תסקיר עדכני. ולחילופין, להקל בעונשו של המערער ולבטל את המאסר בעבודות שירות שנקבע לו.

בדין היום, ב"כ המערער הציג אישור לפיו המערער מטופל במרכז לטיפול ולמניעת אלימות במשפחה באר-שבע, למעלה משנה, תחילה בשיחות פרטניות ובחודשיים האחרונים בקבוצה טיפולית. והוא מגיע למפגשים בקביעות ופעיל בקבוצה. וטען כי התנהלות המערער מלמדת על התייחסותו הרצינית לענין ומצדיקה להקל בדינו.

המשיבה טענה שהעונש שהוטל על המערער איננו חמור והוא אף מקל, וביקשה שלא להתערב בו.

קראנו את כל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים, והחלטנו לדחות את הערעור.

המאפיינים המיוחדים לעבירות האלימות המבוצעות כלפי בני זוג, המצדיקים התייחסות עונשית רצינית וחמורה, חזרו ונשנו בפסקי הדין הרבים שניתנו בעבירות אלה והם מוכרים וידועים עד כי אין צורך לשוב ולפרטם.

האיומים שהמערער הפנה כלפי המתלוננת לפגיעה באחיה ובגבר שהיא נמצאת אתו בקשר, כללו איומים לפגיעה פיזית וביטויים בנוגע לנחישותו לבצע את איומיו. והתנהגות המערער כלפי המתלוננת, בזמן שהיא היתה במוניתו, ברדיפה שלו אחריה, בהגעתו לקרבת ביתה ובתקיפתה, משקפת דפוס מעורר דאגה. העובדה שהאירועים המתוארים התרחשו כ- 3 שנים אחרי שהמערער והמתלוננת נפרדו, מצביעה על יחס אובססיבי של המערער כלפי המתלוננת, שהוא עצמו מדאיג ומחייב תגובה עונשית מרתיעה.

מתסקירי שירות המבחן עולה שלמערער דפוסי חשיבה בעייתיים בתחום הזוגי, המעוררים דאגה לעתיד, ושלמרות שיתוף הפעולה שלו בטיפול אליו הופנה לא חל בו שינוי של ממש. וגם בית המשפט עצמו התרשם שזהו אכן המצב.

מאז הודאת המערער ומתן הכרעת הדין ועד למתן גזר הדין חלפו כשנה וארבעה חודשים ובתקופה זו המערער שולב בהליך טיפולי וניתנו עליו מספר תסקירים של שירות המבחן. במצב דברים זה אין לומר שבית המשפט לא נתן למערער הזדמנות הוגנת להשתלב בטיפול.

בהתחשב בעמדה העקבית שהמערער הציג לפני שירות המבחן, השוללת השתתפות בטיפול המעמיק הנחוץ לו, וברושם שבית המשפט קיבל מדברי המערער בפניו, לא היה מקום לשוב ולהפנות את המערער לשירות המבחן. האישור שהמערער הציג היום על השתתפותו בטיפול גם לאחר מתן גזר הדין, איננו משנה את התמונה.

אשר לעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על המערער, יצוין, שהתביעה ביקשה להטיל על המערער מאסר מאחורי סורג ובריא, וההגנה היא זו שביקשה מבית המשפט להטיל על המערער מאסר בעבודות שירות. וגם שירות המבחן המליץ לבית המשפט להטיל על המערער מאסר בעבודות שירות. ובסופו של דבר בית המשפט קיבל בענין זה את עמדת ההגנה ושירות המבחן.

קשה להלום מצב בו צד למשפט מבקש בערכאה הדיונית עונש מסוים וכשהוא מקבל את מבוקשו הוא טוען בערכאת הערעור שלא היה מקום להטיל עליו את העונש שהוטל.

בחנית הדברים לגופם מעלה שהעונש שהוטל על המערער הולם את מעשי העבירה שלו ועולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה, והוא מתחשב כראוי בנתוני הקולא העומדים לזכות המערער. איננו רואים מקום להתערב בו.

הערעור נדחה.

על המערער להתייצב לפני הממונה על עבודות השירות ביום 20.12.21 בשעה 09:00 לקביעת מועד לתחילת ביצוע עבודת השירות שלו.

הממונה על עבודות השירות מתבקש לעדכן את בית המשפט בהתפתחויות.

מזכירות בית המשפט תעביר את ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום י"א טבת תשפ"ב, 15/12/2021 במעמד הנוכחים.

גיל דניאל, שופט

דניאל בן טולילה, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה